

PRAVILNIK o transfernih cenah

Uradni list RS št.: 141/06 (30.12.2006)

Datum veljavnosti : : od 01..01.2007 naprej

1. člen (vsebina pravilnika)

Ta pravilnik določa način izvajanja 16. in 17. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06; v nadaljnjem besedilu: ZDDPO-2).

I. METODE DOLOČANJA PRIMERLJIVE TRŽNE CENE

2. člen (metoda primerljivih prostih cen)

(1) Z metodo primerljivih prostih cen se primerjajo cene, zaračunane za sredstva, vključno z neopredmetenimi sredstvi (v nadaljnjem besedilu: sredstva) oziroma storitve povezanim osebam (v nadaljnjem besedilu: povezana transakcija ali transakcije), s cenami, zaračunanimi za sredstva oziroma storitve nepovezanim osebam (v nadaljnjem besedilu: nepovezana transakcija ali transakcije), v enakih ali primerljivih okoliščinah.

(2) Primerljiva tržna cena se določi s primerjavo cene primerljivega sredstva oziroma storitve v transakcijah, opravljenih v enakih ali primerljivih okoliščinah med nepovezanimi osebami. Primerjava cene se opravi na podlagi:

- notranje primerjave, pri kateri se primerjajo cene, dosežene med povezanimi osebami s tistimi, ki so jih dosegle povezane osebe same ali z njimi povezane osebe z nepovezanimi osebami (npr. istovrstne dobave sredstev in storitev tako povezanim kot nepovezanim osebam) oziroma,
- zunanje primerjave, pri kateri se primerjajo cene, dogovorjene med povezanimi osebami s tistimi, ki veljajo na trgu (npr. na borzi, v panogi) med nepovezanimi osebami.

(3) Metodo primerljivih prostih cen se lahko uporabi:

- če obstajata primerljivost sredstev oziroma storitev po njihovih ključnih lastnostih in primerljivost širših poslovnih funkcij, ki vplivajo na ceno oziroma,
- če je mogoče razlike med njimi odpraviti z ustreznimi prilagoditvami.

3. člen (metoda preprodajnih cen)

(1) Pri uporabi metode preprodajnih cen se izhaja iz cen, po katerih so bila sredstva oziroma storitve, ki so bile kupljene od povezane osebe, ponovno prodane nepovezani osebi. Primerljiva tržna cena se določi na način, da se od prodajne cene, ki jo prodajalec zaračunava za sredstva oziroma storitve nepovezanim osebam odšteje razlika v ceni, ki jo dosegajo ali bi jo dosegli v enakih ali primerljivih okoliščinah na trgu nepovezani preprodajalci.

(2) Razlika v ceni je sestavljena iz prodajnih in drugih stroškov preprodajalca ter čistega dobička preprodajalca v skladu z opravljenimi funkcijami ter s tem povezanimi vloženi sredstvi in prevzetimi tveganji.

(3) Primerljiva tržna cena se določi s primerjavo razlike v ceni v transakciji ali transakcijah, opravljenih v enakih ali primerljivih okoliščinah med nepovezanimi osebami. Primerjava razlike v ceni se opravi na podlagi:

- notranje primerjave razlike v ceni, pri kateri se primerjajo razlike v ceni, dosežene med povezanimi osebami s tistimi razlikami v ceni, ki so jih dosegle povezane osebe same ali z njimi povezane osebe z nepovezanimi osebami oziroma,
- zunanje primerjave razlike v ceni, pri kateri se primerjajo razlike v ceni, dosežene med povezanimi osebami s tistimi razlikami v ceni, ki jih dosegajo ali bi jih dosegle na trgu nepovezane osebe.

4. člen (metoda dodatka na stroške)

(1) Pri metodi dodatka na stroške se izhaja iz stroškov dobavitelja sredstev oziroma storitev v povezani transakciji. Primerljiva tržna cena se določi tako, da se tem stroškom prišteje ustrezen dodatek, ki ga ali bi ga v enakih ali primerljivih okoliščinah dosegle na trgu nepovezane osebe.

(2) Ustrezen dodatek, je tisti, ki zagotavlja ustrezen dobiček glede na opravljene funkcije ter s tem povezanimi vloženimi sredstvi in prevzetimi tveganji.

(3) Pri ugotavljanju dodatka na stroške dobavitelja (stroškovne osnove) se mora zagotoviti primerljivost stroškovnih osnov med primerjanimi transakcijami. Če se pri osebah, ki so opravile transakcije in so predmet primerjave, uporabljajo različna računovodska načela in standardi, so potrebne prilagoditve in uskladitve, tako da je mogoče primerjati stroške oziroma stroškovne osnove, ki so ugotovljene na enak ali primerljiv način.

(4) Primerljiva tržna cena se določi s primerjavo dodatka na stroške v transakciji ali transakcijah, opravljenih v enakih ali primerljivih okoliščinah med nepovezanimi osebami. Primerjava dodatka na stroške se opravi na podlagi:

- notranje primerjave, pri kateri se primerjajo dodatki na stroške – pri ustrezno primerljivi stroškovni osnovi – doseženi med povezanimi osebami s tistimi dodatki na stroške, ki so jih dosegle povezane osebe same ali z njimi povezane osebe z nepovezanimi osebami oziroma,
- zunanje primerjave, pri kateri se primerjajo dodatki na stroške – pri ustrezno primerljivi stroškovni osnovi – doseženi med povezanimi osebami s tistim dodatki na stroške, ki jih dosegajo ali bi jih dosegle na trgu nepovezane osebe.

5. člen (metoda porazdelitve dobička)

(1) Metoda porazdelitve dobička je metoda, s katero se ugotovi znesek dobička (v nadaljnjem besedilu: kombinirani dobiček) iz povezane transakcije ali povezanih transakcij, ki se razdeli med sodelujoče povezane osebe na podlagi ekonomsko razumno veljavne podlage. Taka delitev mora biti približek delitve dobička, ki bi bil pričakovan in bi ali bi nastal v enakih ali primerljivih transakcijah med nepovezanimi osebami.

(2) Znesek kombiniranega dobička iz prvega odstavka tega člena je lahko celoten dobiček iz povezane transakcije ali povezanih transakcij. Del kombiniranega dobička je lahko tudi preostali dobiček, ki predstavlja dobiček, ki ga ni mogoče očitno pripisati kateremu od udeležencev v povezani transakciji ali povezanih transakcijah.

(3) Ugotovljeni prispevek vsake osebe, na podlagi katerega se med povezane osebe deli kombinirani dobiček iz drugega odstavka tega člena, se ugotovi s primerjavo opravljenih funkcij ter s tem povezanimi vloženimi sredstvi in prevzetimi tveganji ter na podlagi podatkov o tem, kako bi nepovezane osebe, ki izvajajo primerljive funkcije, ugotovile prispevek posamezne osebe v transakciji v enakih ali primerljivih okoliščinah.

(4) Kombinirani dobiček se razdeli med povezane osebe v transakciji v skladu z relativnim prispevkom, ugotovljenim v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

6. člen (metoda stopnje čistega dobička)

(1) Z metodo stopnje čistega dobička se primerja čisti dobiček, ki je dosežen v povezani transakciji ali transakcijah, s primerno osnovo (na primer stroški, prihodki od prodaje, sredstvi). Primerljiva tržna cena se določi na podlagi razmerja med čistim dobičkom in ustrezno primerno osnovo in to ob upoštevanju opravljenih funkcij ter s tem povezanimi vloženimi sredstvi in prevzetimi tveganji.

(2) Primerljiva tržna cena se določi s primerjavo stopnje čistega dobička, doseženega v transakciji ali transakcijah, opravljenih v enakih ali primerljivih okoliščinah med nepovezanimi osebami. Primerjava stopnje čistega dobička se opravi na podlagi:

- notranje primerjave stopnje čistega dobička, pri kateri se primerjajo stopnje čistega dobička, dosežene med povezanimi osebami s tistim stopnjami čistega dobička, ki so jih dosegle povezane osebe same ali z njimi povezane osebe z nepovezanimi osebami oziroma,
- zunanje primerjave, pri kateri se primerjajo stopnje čistega dobička, dosežene med povezanimi osebami s stopnjami čistega dobička, ki jih dosegajo ali bi jih dosegle na trgu nepovezane osebe.

7. člen (ugotavljanje primerljivosti transakcij in pogojev transakcij)

(1) Pri uporabi metod za določanje primerljive tržne cene iz 2. do 4. in 6. člena tega pravilnika se šteje, da je nepovezana transakcija primerljiva s povezano transakcijo, če je izpolnjen vsaj eden izmed naslednjih pogojev:

- a) nobena od razlik med transakcijami, ki se primerjajo, ali med osebami, ki so udeležene v teh transakcijah, ne more bistveno vplivati na:
  - ceno na prostem trgu pri uporabi metode primerljive proste cene,
  - razliko v ceni na prostem trgu pri uporabi metode preprodajne cene,
  - dodatek na stroške na prostem trgu pri uporabi metode dodatka na stroške,
  - stopnjo čistega dobička na prostem trgu pri uporabi metode stopnje čistega dobička, ali
- b) obstaja možnost, da se bistveni vplivi razlik med primerjanimi transakcijami odpravijo z ustreznimi prilagoditvami.

(2) Primerljivost povezane in nepovezane transakcije oziroma transakcij se dokazuje na podlagi primerljivosti predmeta transakcije in drugih dejavnikov oziroma značilnosti, ki opredeljujejo primerljivost v skladu z 9. do 20. členom tega pravilnika.

8. člen (uporaba metod)

Pri določanju primerljivih tržnih cen mora zavezanec uporabiti metodo primerljivih prostih cen, če je izpolnjen vsaj eden od pogojev iz prejšnjega člena. Če to ni mogoče je potrebno uporabiti metodo preprodajnih cen ali metodo dodatka na stroške prednostno pred metodama porazdelitve dobička in stopnje čistega dobička. Uporabiti je mogoče tudi ustrezno kombinacijo navedenih metod.

II. ANALIZA PRIMERLJIVOSTI

1. Splošno

9. člen (ugotavljanje primerljivosti)

(1) Pri ugotavljanju primerljivih tržnih cen se mora primerjati pogoje iz povezane oziroma povezanih transakcij s pogoji v enakih ali primerljivih transakcijah med nepovezanimi osebami. Šteje se, da so povezane in nepovezane transakcije primerljive, če nobena od razlik med transakcijami ne more bistveno vplivati na dejavnik, ki se proučuje (npr. cena, čisti dobiček), ali če je mogoče bistvene vplive teh razlik odpraviti z ustreznimi prilagoditvami. Primerljivost transakcij se presoja na način, kot ravnajo nepovezane osebe, ki primerjajo možne transakcije z razpoložljivimi alternativami in se za transakcijo odločijo le, če nimajo na voljo nobene druge očitno boljše alternative.

(2) Stopnja primerljivosti, vključno s potrebnimi prilagoditvami, s katerimi se vzpostavijo pogoji, kot bi veljali med nepovezanimi osebami, se ugotovi na podlagi primerjave značilnosti transakcij ali oseb, ki bi lahko vplivale na pogoje v transakcijah med nepovezanimi osebami.

(3) Pri ugotavljanju primerljivosti je potrebno opraviti primerjalno analizo dejavnikov, ki določajo primerljivost transakcij, ki vključuje:

- značilnosti prenesenih sredstev oziroma storitev,
- funkcije, ki jih izvajajo povezane in nepovezane osebe (ob upoštevanju porabljenih sredstev in prevzetih tveganj),
- pogodbene pogoje,
- gospodarske okoliščine,
- poslovne strategije.

(4) Primerljivost okoliščin transakcij je potrebno ugotavljati za čas, ko so se transakcije izvedle. Ne glede na prvi stavek tega odstavka se mora primerjati podatke s transakcijami in z njimi povezanimi pogoji iz preteklih let, če ti razkrivajo dejstva in okoliščine, ki lahko vplivajo na določanje primerljivih tržnih cen.

2. Dejavniki pri ugotavljanju primerljivosti

10. člen (značilnosti prenesenih sredstev in storitev)

(1) Razlike v posebnih značilnostih sredstev ali storitev so pogosto vsaj deloma razlog za razlike v njihovi ceni na trgu. Podobnost značilnosti prenesenih sredstev ali storitev je najpomembnejša pri primerjavi cen povezanih in nepovezanih transakcij, manj pomembna pa pri primerjavi stopenj dobička.

(2) Značilnosti prenesenih sredstev in storitev iz 9. člena tega pravilnika vključujejo zlasti:

- pri transakcijah s sredstvi, ki niso neopredmetena sredstva: njihove fizične in tehnične značilnosti, kakovost, trpežnost, zanesljivost, razpoložljivost (dostopnost) in obseg dobave, možnost izvedbe popravil, dana jamstva, standardizacijo, embalažo, oblikovanje, celotno grafično podobo, dodatne storitve idr.,
- pri transakcijah s storitvami: njihovo vrsto in obseg, razpoložljivost, dana jamstva, usposobljenost izvajalcev, zanesljivost, tveganja, dodatne in servisne storitve idr.,
- pri transakcijah z neopredmetenimi sredstvi: obliko transakcij glede na način izkoriščanja neopredmetenega sredstva (prodaja oziroma nakup celotnih pravic iz neopredmetenega sredstva, nakup oziroma prodajo licence za pravico do uporabe neopredmetenega sredstva ali vključenost neopredmetenega sredstva v samo sredstvo, ki se prodaja), vrsto neopredmetenih sredstev, dolžino trajanja in stopnjo zaščite, pričakovane koristi od uporabe teh sredstev (primeroma z ugotavljanjem neto sedanje vrednosti bodočih donosov), (ne)izključnost pravice uporabe teh sredstev, ozemeljske omejitve, zagonske stroške, stroške raziskav in razvoja, možnost podeljevanja podlicenc, dodatna vlaganja v neopredmetena sredstva idr.

11. člen (analiza funkcij)

(1) V transakcijah med nepovezanimi osebami velja, da je višina plačila navadno odvisna od funkcij, ki jih je izvedla posamezna od oseb, vključenih v transakcije, ob upoštevanju porabljenih sredstev in prevzetih tveganj. Zato je treba pri ugotavljanju, ali so povezane in nepovezane transakcije ali osebe, ki jih izvajajo, primerljive, primerjati funkcije, ki jih prevzemajo ali jih bodo prevzele nepovezane in povezane osebe. Zato je potrebno proučiti tudi sestavo in organiziranost povezanih oseb (skupine) ter pravni položaj osebe, ki izvaja funkcije.

(2) Funkcije, ki jih izvajajo osebe iz 9. člena tega pravilnika vključujejo: oblikovanje, proizvodnjanje oziroma izdelavo, sestavljanje, raziskovanje in razvijanje, servisiranje, nabavljanje, distribuiranje, trženje, oglaševanje, prevažanje, financiranje, upravljanje in druge funkcije.

(3) Pri analizi funkcij je potrebno ugotoviti glavne funkcije, ki jih izvaja oseba, pri kateri se proučujejo povezane transakcije, in izvesti prilagoditve za vse pomembne razlike glede na funkcije, ki jih prevzemajo v enakih ali primerljivih okoliščinah nepovezane osebe, s katerimi se oseba, pri kateri se proučujejo povezane transakcije, primerja. Pri tem je ključna ekonomska pomembnost funkcij, ki je odvisna od njihove pogostosti, narave in vrednosti za osebi, ki sodelujeta v transakciji.

12. člen (porabljenega sredstva)

Opredelitev porabljenih sredstev iz 9. člena tega pravilnika vključuje:

- vrsto sredstev, kot so zlasti proizvodna in druga oprema, objekti, zemljišča, neopredmetena in druga sredstva,
- značilnosti sredstev, kot so zlasti lastništvo, starost, tržna vrednost, kraj razpolaganja, varovanje premoženjskih pravic in druge značilnosti.

13. člen (prevzeta tveganja)

(1) Pri poslovanju med povezanimi osebami morajo ustvarjeni donosi ustrezati porazdelitvi tveganj med pogodbenimi strankami, ki veljajo pri poslovanju med nepovezanimi osebami v enakih ali primerljivih okoliščinah.

(2) Opredelitev prevzetih tveganj iz 9. člena tega pravilnika vključuje zlasti:

- tržna tveganja,
- tveganja izgub, ki bi lahko nastale v povezavi z vlaganjem in uporabo sredstev,

- tveganja uspešnosti ali neuspešnosti vlaganja v raziskave in razvoj,
- finančna tveganja,
- kreditna tveganja.

14. člen (pogodbeni pogoji)

(1) Pri analizi pogodbenih pogojev iz 9. člena tega pravilnika je potrebno ugotoviti, kako se dogovorjeni pogodbeni pogoji v povezani transakciji ali transakcijah med povezanimi osebama oziroma osebami razlikujejo od pogojev v primerljivi nepovezani transakciji ali transakcijah med nepovezanimi osebama ali osebami; za slednje velja, da je v pogodbenih pogojih navadno natančno opredeljeno ali nakazano, kako se med strankami delijo odgovornosti, tveganja in koristi.

(2) Pogoji transakcije (na primer porazdelitev tveganj, odgovornosti in koristi med udeležence transakcije) se ugotovijo na podlagi dejanskega ravnanja pogodbenih strank, na podlagi pogodb in druge dokumentacije, ki dokazuje pogoje transakcije.

(3) Če pogodbeni pogoji v pisni obliki ne obstajajo, se ti pogoji med povezanimi osebami ugotovijo na podlagi njihovega ravnanja in skladu z ekonomskimi načeli, ki običajno obstajajo in veljajo v enakih ali primerljivih okoliščinah med nepovezanimi osebami.

15. člen (gospodarske okoliščine)

Opredelitev gospodarskih okoliščin iz 9. člena tega pravilnika vključuje proučitev ustreznih dejavnikov, ki določajo primerljivost trgov. Ti dejavniki so zlasti:

- zemljepisna lega in velikost trgov,
- stopnja konkurence na trgih ter relativni konkurenčni položaji kupcev in prodajalcev,
- razpoložljivost (dostopnost) nadomestnih sredstev oziroma storitev,
- raven ponudbe in povpraševanja na trgu kot celoti in na posameznih delnih trgih,
- kupna moč potrošnikov,
- vrsta in stopnja urejanja trga s strani države,
- proizvodjalni stroški, stroški zemljišč, dela in kapitala, prevozni in drugi stroški,
- raven poslovanja na trgu,
- datum in čas transakcije.

16. člen (poslovne strategije)

(1) Opredelitev poslovnih strategij iz 9. člena tega pravilnika vključuje različne vidike poslovanja:

- inovacije in razvoj novih izdelkov,
- stopnjo diverzifikacije,
- izogibanje tveganjem,
- oceno sprememb pri oblikovanju politike,
- vpliv obstoječe in načrtovane delovne zakonodaje na strategije,
- strategije povečevanja tržnega deleža,
- druge strategije, ki vplivajo na poslovanje.

(2) Pri opredelitvi poslovnih strategij iz prvega odstavka tega člena je potrebno proučiti, kdo je zasnoval poslovne strategije (skupina povezanih oseb ali član skupine sam), kako so člani skupine povezanih oseb vključeni v njihovo uresničevanje, ali ravnanje povezanih oseb ni v nasprotju s sprejetimi strategijami in ali stroški navedenih strategij bremenijo povezane osebe na način, ki bi v enakih ali primerljivih okoliščinah veljal med nepovezanimi osebami.

III. PRESOJANJE POSAMEZNIH IN KOMBINIRANIH TRANSAKCIJ

17. člen (presojanje posameznih in kombiniranih transakcij)

(1) Primerljive tržne cene se določajo na podlagi posamične presoje za vsako transakcijo posebej.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se lahko primerljive tržne cene določijo na podlagi kombiniranih transakcij na način, da se presodijo okoliščine transakcij skupaj in ne za vsako posebej, in sicer pod pogojem, da so posamezne transakcije med seboj tako tesno povezane ali neposredno sledijo druga drugi, da jih ločeno sploh ni mogoče ustrezno presoditi.

IV. DRUGI VPLIVNI DEJAVNIKI

18. člen (vpliv vladne politike)

(1) Pri določanju primerljive tržne cene in opredeljevanju razlogov odstopanja transferne cene od primerljive tržne cene je potrebno upoštevati morebitne vplive vladne politike oziroma politik na določanje višine transfernih cen.

(2) Vladne politike iz prvega odstavka tega člena so zlasti usmerjanje cen in obrestnih mer, subvencije, nadzor nad plačami, protidampinške dajatve, devizni nadzor, nadzor nad plačili licenčnih in podobne politike.

19. člen (uporaba večletnih podatkov)

Pri določanju primerljivih tržnih cen je potrebno zaradi razumevanja vseh okoliščin povezane transakcije ali transakcij primerjati podatke o poslovanju iz preteklih let, ki lahko razkrijejo dejstva in okoliščine, ki so morda vplivali na določanje transferne cene.

20. člen (izgube)

Pri določanju primerljive tržne cene pri osebi v povezani transakciji ali transakcijah, ki ustvarja izgube, se mora proučiti ali nepovezane osebe v isti transakciji ali transakcijah ustvarjajo dobiček in ali bi bila v enakih ali primerljivih okoliščinah nepovezana oseba pripravljena prenašati izgube.

V. UPORABA RAZPONA PRIMERLJIVIH TRŽNIH CEN

21. člen (uporaba razpona primerljivih tržnih cen)

(1) Če je rezultat uporabe metode ali metod za določanje primerljive tržne cene več enako verjetnih zneskov primerljive tržne cene (več cen, dodatkov na stroške, čistega dobička) oziroma razponov primerljivih tržnih cen, se, kadar so bili za določitev primerljivih tržnih cen uporabljeni razmeroma zanesljivi oziroma natančni podatki in dokumentacija, kot primerljiva tržna cena šteje tista vrednost v razponu primerljivih tržnih cen, ki najbolje odraža okoliščine in pogoje transakcije.

(2) Če je rezultat uporabe metode ali metod za določanje primerljive tržne cene ugotovljen z uporabo manj zanesljivih oziroma natančnih podatkov in dokumentacije, se uporabi interkvartilni razpon, ki se ugotovi na način, da se iz celotnega ugotovljenega razpona primerljivih tržnih cen izloči 25% spodnjih zunanjih vrednosti in 25% zgornjih zunanjih vrednosti. Primerljiva tržna cena se ugotovi kot mediana interkvartilnega razpona primerljivih tržnih cen.

(3) Mediana po tem členu je vrednost, ki razdeli celoten oziroma interkvartilni razpon primerljivih tržnih cen na dve polovici. Pri lihem številu podatkov o primerljivih tržnih cenah je mediana srednja številka, pri sodem številu podatkov pa se mediana izračuna kot povprečje dveh srednjih vrednosti.

(4) Če je vrednost transfernih cen izven razpona primerljivih tržnih cen, se primerljiva tržna cena določi kot mediana celotnega oziroma interkvartilnega razpona primerljivih tržnih cen. Pri izračunu mediane se ob razmeroma zanesljivih oziroma natančnih podatkih in dokumentaciji uporabi celoten razpon, ob manj zanesljivih oziroma natančnih podatkih in dokumentaciji, pa se primerljiva tržna cena izračuna kot mediana interkvartilnega razpona.

(5) Če se v enem davčnem obdobju sprejme kot primerljiva tržna cena določena vrednost v razponu primerljivih tržnih cen in se v naslednjem davčnem obdobju primerljiva tržna cena poveča ali zmanjša znotraj razpona primerljivih tržnih cen in če davčni zavezanec ne dokaže, da so se bistveno spremenili okoliščine in pogoji transakcije, se mora primerljiva tržna cena prilagoditi na prvotno vrednost v razponu.

VI. POSEBNOSTI PRI DOLOČANJU PRIMERLJIVIH TRŽNIH CEN PRI STORITVAH

22. člen (posebnosti v zvezi s storitvami)

(1) Šteje se, da je bila storitev med povezanimi osebami opravljena, če bi bila nepovezana oseba pripravljena naročiti in plačati to storitev od druge nepovezane osebe ali če bi jo bila ta pripravljena opraviti sama.

(2) Storitve med povezanimi osebami, za katere se določajo primerljive tržne cene, so primeroma:

- administrativne storitve (upravljaljske storitve, načrtovanje, računovodstvo, revizija, pravne storitve in podobne),
- finančne storitve (posojilne pogodbe, nadzor nad dearnimi tokovi in podobno),
- tehnične in komercialne storitve v obliki pomoči na področjih proizvodnje, nabave, distribucije in trženja,
- kadrovske storitve (povezane z zaposlovanjem in zaposlenimi, izobraževanje in podobno).

(3) Stroškov dejavnosti, ki jih povezana oseba zaračunava drugi zaradi svojega deleža v kapitalu, upravljanju, nadzoru ali glasovalnih pravicah in ki jih v enakih ali primerljivih okoliščinah nepovezane osebe ne bi bile pripravljene plačati, ni upravičeno zaračunavati v obliki storitev. Primeroma so to naslednji stroški takšnih dejavnosti:

- stroški dejavnosti v zvezi s pravno ureditvijo same matične družbe (stroški v zvezi skupščinami delničarjev matične družbe, izdajanjem delnic v matični družbi in nadzornim svetom),
- stroški v zvezi z zahtevami poročanja matične družbe, vključno z uskupinjevanjem poročil,
- stroški zbiranja sredstev za prevzem deležev.

(4) Pri določanju primerljive tržne cene za storitve se uporablja metoda primerljivih prostih cen, kadar se storitve, ki so primerljive s storitvami, ki so predmet transakcije med povezanimi osebami, opravljajo tudi med nepovezanimi osebami ali kadar se take storitve zagotavljajo tudi nepovezanim osebam v enakih ali primerljivih okoliščinah, kot se zagotavljajo povezanim osebam.

(5) Če se primerljiva tržna cena določa z metodo dodatka na stroške, se uporabi:

- način neposrednega določanja, ko so opravljene storitve in podlage za plačilo jasno prepoznavne in so stroški za posamezne storitve ugotovljivi, ali
- način posrednega določanja, če metode neposrednega določanja ni mogoče uporabiti zaradi nepraktičnosti oziroma če transakcije storitev med povezanimi osebami niso določljive (na primer, če so stroški za te storitve vsebovani v stroških oziroma ceni večje transakcije ali če stroški sploh niso porazdeljeni med povezanimi osebami).

(6) Če storitve, ki se zagotovijo povezanim osebam, spadajo v glavno oziroma redno in ne občasno poslovno aktivnost izvajalca storitve ter se zagotavljajo tako povezanim osebam kot nepovezanim osebam, se ob uporabi metode dodatka na stroške uporablja pristop neposrednega določanja primerljive tržne cene v skladu s prvo alineo petega odstavka tega člena.

(7) Če stroški, ki se pripisujejo posamezni storitvi, niso določljivi neposredno, se za določanje primerljive tržne cene ob uporabi metode dodatka na stroške uporabi pristop posrednega določanja v skladu z drugo alineo petega odstavka tega člena, in sicer z uporabo:

- primernega ključa za porazdelitev stroškov, ki temelji na dejstvih in okoliščinah vsakega posameznega primera opravljanja storitve,
- realne porazdelitve stroškov,

pri čemer se morata upoštevati ekonomska vrednost storitev za prejemnika in obseg izvajanja primerljivih storitev med nepovezanimi osebami.

VII. DOGOVORI O DELITVI STROŠKOV

23. člen (dogovori o delitvi stroškov)

(1) Za dogovor o delitvi stroškov po tem členu se šteje dogovor med dvema ali več povezanimi osebami, ki si delijo stroške in tveganja raziskovanja in razvijanja, proizvodjanja ali pridobivanja sredstev, storitev ali pravic ter določijo vrsto in obseg deležev posameznega udeleženca pri tem.

(2) Sorazmerni delež posameznega udeleženca k celotnemu dogovorjenemu prispevku mora biti skladen s sorazmernim deležem udeleženca v pričakovanih koristih iz dogovora na način, kot bi ga bile v enakih ali primerljivih okoliščinah pripravljene – glede na utemeljeno pričakovane koristi iz dogovora – prispevati nepovezane osebe. Delež posameznega udeleženca pri poslovnih izidih (koristih) dejavnosti iz dogovora o delitvi stroškov mora biti določen na način, kot velja oziroma bi veljal v enakih ali primerljivih okoliščinah med nepovezanimi osebami.

VIII. POSLOVNA POVEZANOST

24. člen (poslovna povezava)

(1) Šteje se, da se pogoji transakcij med pogodbenima stranema razlikujejo od pogojev, ki so ali bi bili v enakih ali primerljivih okoliščinah doseženi med nepovezanimi osebami, ko pri določanju pogodbenih pogojev ena stranka nasproti drugi izkoristi dejanski ekonomski ali drug vpliv, pri čemer doseže pogoje, ki jih ni ali jih ne bi bilo mogoče doseči v enakih ali primerljivih okoliščinah med nepovezanimi osebami, in so ti pogoji v nasprotju z racionalnim ekonomskim ravnanjem ene od strank v poslu.

(2) Pri transakcijah iz prvega odstavka tega člena gre za transakcije, v kateri se pogoji ne določijo v pogajanjih med neodvisnima pogodbenima stranema, ampak jih narekuje le volja ene od strank. Tak vpliv se lahko doseže, ne da bi imela ena od strani najmanj 25% delnic oziroma deležev v kapitalu, upravljanju, nadzoru oziroma glasovalnih pravicah. Navedeni vpliv primeroma odražajo zlasti naslednji posamezni dejavniki ali njihova kombinacija:

- sklenjena podjetniška pogodba (pogodba o obvladovanju, pogodba o prenosu dobička in druga podjetniška pogodba),
- ekskluzivna pravica do prodaje proizvodov, ki jih proizvede druga pogodbeni stran,
- nesposobnost podjetja, da bi poslovalo brez kapitala, izdelkov in tehničnega sodelovanja, ki mu jih zagotavlja drugo podjetje v transakciji (to vključuje tudi skupne podvige),
- visoka stopnja finančne odvisnosti (visoka posojila in drugo),
- sodelovanje ene pogodbene strani pri nabavi in prodaji,
- sodelovanje pogodbenih strani v kartelih in konzorcijih,
- nadzor nad ponudniki ali trgovci,
- pogodbe, ki vodijo k monopolnemu položaju.

25. člen (začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati 1. januarja 2007.